

MANIFEST 1 MAIG 2026

Al tomb del primer quart del Segle XXI tornem a albirar temps crepusculars.

«Negres tempestes agiten els aires».

El *déjà vu* d'*A las Barricadas* no era una simple cançó sinó un crit històric:

ENS VOLEN ESCLAFAR, PERÒ ACTUANT HO PODEM IMPEDIR. I SUPRIMIR ELS BACTERIS PER CREAR UN NOU MÓN ON LA GERMANOR ESCOMBRI LA USURA I LA COMPETITIVITAT PER SEMPRE MÉS.

Algú va dir que un feixista no és més que un empresari espantat. Podem afegir que un feixista també és un empresari amb por de veure minvar els seus beneficis estratosfèrics.

Fa anys que per alimentar la seva usura claven els ullals i xuclen a cor què vols els nostres impostos destinats a assistència social, metges, hospitals, medicaments, escoles, instituts de Formació Professional i Universitats públiques. Són l'ocàs del període ensucrat de l'Estat del Benestar. Permetrem que torni ser habitual morir sense arribar a jubilar-nos?

I l'acapament especulatiu artificial PERÒ TOLERAT PER LLEI que converteix poder viure sota un sostre en quelcom proper a un luxe o un somni. Tendes de campanya del Decathlon, les noves barraques.

Bertolt Brecht va afirmar que els feixistes primer fascinen els ximplers i després emmordassen els intel·ligents.

Els primers són els «obrero de derechas, tonto seguro», que dirien els de «La polla Records». Amb els segons no es referia a les eminències científiques sinó a les persones amb consciència emancipada. A NOSALTRES.

Tot plegat està passant. Aquí i ara.

FINS ARA, RES DE NOU SOTA EL SOL. ELS EMPRESARIS I ELS ESTATS FAN ALLÒ QUE ÉS LA SEVA NATURA : TREURE'NS EL SUC A LES CLASSES DESPOSSEÏDES DE LA TERRA I ASSALARIADES.

El problema és que entre nosaltres el més calent és a l'aigüera.

Ens han pillat amb el pas canviat? O bé han aconseguit abduir la nostra MENTALITAT fins fer-nos pensar com ells?

Han aconseguit que un treballador o treballadora mort a la feina la sentim com una simple dada estadística i no com un assassinat dels empresaris?

Som Narcisos únics (o úniques) enamorats de nosaltres mateixos? Els Adams (per Adam i Eva) que pensem que tot comença en el moment que arribem nosaltres i és fet per nosaltres? O Hedonistes que només busquem el nostre propi plaer personal? Evidentment quan tot se'ns tomba venen totes les frustracions i maleïm l'individualisme i egoisme generalitzat «dels altres»... LLAVORS SÍ QUE TROBEM A FALTAR «EL COL·LECTIU, LA SOLIDARITAT, LA RECIPROCIAT... ELS COMPANYS I COMPANYYES DEL SINDICAT».

Fins que ens ajuden a resoldre el problema i prou?

Fa força anys i en conjuntures molt més greus els nostres companys i companyes de bandera roja i negra, [ANARCOSINDICALISTES, SÍ], van teixir a pic i pala, gra rere gra i a foc lent una teranyina social que va permetre almenys plantar cara dignament als empresaris (fos en format feixista o en la seva cara amable liberal) tot acarontant de ben a prop i vivint en la Utopia.

Tanmateix van ser traïts i traïdes. Esclafats i esclafades.

No va ser pas flor d'un dia. Alternativament al sistema les persones van bastir horitzontals i abnegades xarxes d'ajuda mútua entre veïnes, d'alfabetització i tallers de formació en nous coneixements tant vivencials com ideològics o estratègics, creació de cooperatives de treballadors -alternatives al sistema- per donar servei a preus més dignes als propis treballadors (farineres, fruiteries, l'equivalent als actuals supermercats, advocats, confecció i venda de roba...).

Que tenim avui? Aquí i ara? El pas canviat!

Res?

Tanmateix el coneixement de l'experiència, la MENTALITAT LLIURE I EMANCIPADA i tot un demà per començar a construir!

Construir què? UN MÓN NOU I MILLOR? I COM SERÀ?
En nosaltres i les nostres accions seran les respostes.

**PENSEM MÉS ENLLÀ DEL NOSTRE MELIC:
FEM-HO EN COL·LECTIU.**

**PENSEM EN ELS NOSTRES AVIS I ÀVIES, ELS NOSTRES PARES I MARES...
QUINA SOCIETAT DEIXAREM ALS NOSTRES FILLS?
QUINS FILLS DEIXAREM AL NOSTRE PLANETA?**

L'ANARCOSINDICALISME S'EXERCEIX. ACTUEM PER FER EL FUTUR!

Avui Primer de maig fem homenatge TOTES AQUELLES PERSONES que van ser i són assassinades, empresonades, acomiadades, assetjades pels Estats i els Empresaris arreu del món.

És a elles a qui devem absolutament tots els Drets i Llibertats que gaudim avui dia.

«Negres tempestes agiten els aires».

El *déjà vu* d'*A las Barricadas* no era una simple cançó sinó un crit històric:

ENS VOLEN ESCLAFAR, PERÒ ACTUANT HO PODEM IMPEDIR.

**I SUPRIMIR ELS BACTERIS CREANT UN NOU MÓN ON LA GERMANOR ESCOMBRI
LA USURA I LA COMPETITIVITAT PER SEMPRE MÉS.**

MOLTA SALUT! VISCA LA CONFEDERACIÓ!